

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Ο ΜΕΓΑΣ

ΔΕΛΤΙΟΝ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ
ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΟΥ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ
ΑΓΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ
ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΜΑΝΤΙΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΚΥΝΟΥΡΙΑΣ

ΤΕΥΧΟΣ 73

ΤΡΙΠΟΛΙΣ

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ - ΜΑΡΤΙΟΣ 2017

Τό βιβλίο του Σεβ. Μητροπολίτου Μαντινείας καί Κυνουρίας κ.κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ «Ο Μητροπολιτικός Ί. Ναός του Αγίου Βασιλείου Τριπόλεως»

Σταθμό στην ιστορία του Μητροπολιτικού μας Ναού αποτελεί η έκδοση του νέου βιβλίου του Σεβ. Μητροπολίτου μας κ.κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ, μέ τίτλο «Ο Μητροπολιτικός Ίερός Ναός του Αγίου Βασιλείου Τριπόλεως». Αφιερώνουμε τό τεύχος αυτό του έντύπου μας στην έκδοση του πολύτιμου αυτού βιβλίου, πού είναι προϊόν μακράς καί επίπονης μελέτης του Σεβ. Μητροπολίτου μας, καί στην παρουσίασή του, πού έγινε στον Μητροπολιτικό μας Ναό, παρουσία του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Αθηνών καί πάσης Ελλάδος κ.κ. ΙΕΡΩΝΥΜΟΥ, την Κυριακή 15/1/2017 τό απόγευμα. Η έκδήλωση διοργανώθηκε, υπό την αιγίδα της Ί. Μητροπόλεως Μαντινείας καί Κυνουρίας καί του Φιλοτεχνικού Όμίλου Τριπόλεως. Παρέστησαν επίσης οι Σεβ. Μητροπολίτες Πατρών κ.κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ καί Ίερισσού, Αγίου Όρους καί Άρδαμερίου κ.κ. ΘΕΟΚΛΗΤΟΣ, κληρικοί καί λαϊκοί, άρχοντες του τόπου καί εκπρόσωποι τοπικών Φορέων καί Συλλόγων.

Τήν παρουσίαση έκαναν ο Σεβ. Μητροπολίτης Πατρών κ.κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ, ο Πανοσιολογιώτατος Αρχιμανδρίτης Χρυσόστομος Παπαθανασίου, Ίεροκλήρυς της Ί. Αρχιεπισκοπής Αθηνών καί ο Φιλολόγος καθηγητής κ. Γεώργιος Βλάσης, οι όποιοι ανέφερόθησαν διεξοδικώς στό νέο πόνημα του Μητροπολίτου, στη θεματολογία του βιβλίου, στη λαμπρή ιστορία του Ναού καί στά σημαντικά γεγονότα, τά όποια έλαβαν χώρα σ' αυτόν, καθώς καί στην προσωπικότητα του συγγραφέως. Χαιρετισμό απηύθυνε η Πρόεδρος του Φιλοτεχνικού Συλλόγου Τριπόλεως κ. Εύη Μεντή.

Η έκδήλωση πλαισιώθηκε μέ ύμνους από τή Βυζαντινή Χορωδία της Ί. Μητροπόλεως «Ο άγιος Νεοίερομάρτυς Λάζαρος ο Τριπολίτης», υπό την διεύθυνση του Πρωτοψάλτου του Μητροπολιτικού Ναού κ. Βασιλείου Γεωργαρά, τόν δέ συντονισμό είχε η κ Γεωργία Δροσοπούλου - Γεωργαρά.

Ο Σεβ. Μητροπολίτης μας κ.κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ, κατά τό πέρας της έκδηλώσεως, απηύθυνε ευχαριστίες προς

τόν Μακαριώτατο Αρχιεπίσκοπο, τούς όμιλητές καί όλους όσους παρευρέθησαν στην έκδήλωση. Ο Μακαριώτατος συνεχάρη τούς όμιλητές καί τόν Μητροπολίτη Μαντινείας για τό νέο του βιβλίο καί του εύχήθηκε υγεία καί δύναμη στό πλούσιο ποιμαντικό του έργο.

Ο Μητροπολίτης Πατρών κ.κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Στην έκδήλωση πρώτος έλαβε τόν λόγο ο Σεβ. Μητροπολίτης Πατρών κ.κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ, ο όποιος μεταξύ άλλων είπε:

«Αυτός ο Ναός, άδελφοί μου, περιγράφεται κατά τρόπον άριστοτεχνικό, θαυμαστό καί συγκινητικό, από καρδιά πού έχει δοθή στό Θεό καί μέσα σ' αυτόν τόν Ναό έζησε στιγμές βιωματικές καί καταστάσεις έμπειρικές, οι όποιες ως διαμάντια ισχυρά χαράσσουν τίς γραμμές του βιβλίου...

Μνήμες καί θύμησες αναδύονται μέσα από τό βιβλίο, πού έχουν τήν ρίζα καί τήν απαρχή τους, στην νεαρά ηλικία του Συγγραφέως, όταν περνούσε από τόν Ίερό Ναό καί εισήρχετο ως άπλους προσκυνητής για νά συμμετάσχει σέ κάτι τό ξεχωριστό γι' αυτόν, τό όποιο έτελείτο μέσα στον Ίερό Ναό. Αλλά καί στην συνέχεια, πόσες συγκινήσεις πρωτόγνωρες, βαθιές, βιωματικές καί έμπειρικές καταστάσεις σημάδεψαν τήν ψυχή του νύν Μητροπολίτου μας, όταν ζούσε κοντά στον μακαριστό Μητροπολίτη Γερμανό (Ρουμπάνη).

Όμως ισχυρά καί συγκλονιστικά είναι, πιστεύομεν, τά βιώματα του Σεβασμιωτάτου, τά όποια συνδέονται μέ τήν είσοδό του, στίς τάξεις του ιερού Κλήρου, άφου εις τόν έν λόγω Ίερό Ναό χειροτονήθη Διάκονος των Μυστηρίων του Θεού διά χειρών του άοιδίμου Γεροντός μας κυρού Θεοκλήτου καί έν συνεχεία Πρεσβύτερος υπό του ιδίου Αρχιερέως...

Χάριτι καί έλέω Θεού, όμως, ήλθε η ώρα της ένθρονί-

**Από την παρουσίαση του βιβλίου του Σεβ.
Μητροπολίτου μας για τόν Μητροπολιτικό Ναό
(15/1/2017).**

σεώς του, στόν ιστορικό καί περίπυστο Ἀρχιερατικό θρόνο, στήν ιερά Καθέδρα τῆς κατά Μαντινείαν καί Κυνουρίαν Ἐκκλησίας...

Εἶδε τήν συγγραφή τοῦ βιβλίου, ὁ Σεβασμιώτατος, ὡς βαρειά πνευματική κληρονομιά. Οἱ ἀοίδιμοι κτήτορες τοῦ περικαλλοῦς τούτου Ἱεροῦ Ναοῦ, ὕψωσαν πύργο εὐσεβείας πρός τόν Θεό καί πρός τόν Οὐρανοφάντορα καί Ἱερομύστην Μέγα Βασίλειο, καταλιπόντες στούς ἐπιγενόμενους ἀφ' ἐνός μὲν μνημεῖον πίστεως βαθυτάτης, ἀφ' ἐτέρου δέ σημείον ἀναφορᾶς, διηνεκοῦς πρός τόν Θεόν...

Ἡ συγγραφή τῆς ιστορίας τοῦ Μητροπολιτικοῦ τῆς Τριπόλεως Ναοῦ καί ἡ διάσωση τῶν ιστορικῶν στιγμῶν καί τῆς διαδρομῆς του μέσα στό χρόνο, ἀποτελεῖ χρέος ἔναντι ὅχι μόνον τῆς ἐκκλησιαστικῆς ιστορίας, ἀλλά καί τῆς ἐθνικῆς τοιαύτης, ἀφοῦ ὁ συγκεκριμένος Ἱερός Ναός, εἶναι μνημεῖον καί τῆς Πατρίδος μας, τοῦ Ἑθνους μας ὁλοκλήρου, τό ὁποῖον μνημεῖον ὑψώθη ὀλίγα ἔτη μετά τήν ἀπελευθέρωση τῆς Ἑλλάδος ἀπό τόν Τουρκικό ζυγό, εἰς εὐγνωμοσύνην πρός τόν Θεόν καί εὐχαριστίαν πρός τήν Παναγία καί τόν Οὐρανοφάντορα Μέγα Βασίλειον, γιά τῆς Πατρίδος τήν ἐλευθερία, σέ τόπο ὅπου τό πάλαι εὐρίσκετο Ναός τοῦ Οὐρανοφάντορος Ἀγίου, ὑποστάς ποικίλας βασάνους καί δηλώσεις καί βεβηλώσεις ἀπό τοὺς Ἀγαρηνοὺς, ὡς συνέβη καί μέ ἄλλους Ναοὺς τῆς Ἑλληνικῆς καί γενικώτερον Ὀρθοδόξου Ἐπικρατείας καί ὡς συμβαίνει δυστυχῶς μέχρι σήμερον (βλέπε Χαλέπι καί γενικῶς περιοχὴ Μέσης Ἀνατολῆς)...

Μέσα ἀπὸ τό βιβλίον φαίνεται καθαρά ἡ αἴσθησις τῆς εὐθύνης τοῦ Ἀρχιερέως, ἔναντι τοῦ παρελθόντος, ἀλλά καί τοῦ μέλλοντος ... Ἡ εὐθύνη γιά τήν συνέχεια τῆς παραδόσεώς μας μέ τήν διττήν ἔννοιά της, τῆς τε Ὀρθοδόξου καί τῆς Ἑθνικῆς (ὁ Σεβασμιώτατος εἶναι τῆς γνωστῆς παλαιᾶς ἀδαμαντίνου κοπῆς τῶν ἀνθρώπων τοῦ χρέους καί τῆς θυσίας) καί τῆς διατηρήσεως ἀκοιμήτου τῆς ιερᾶς κανδήλας καί παρακαταθήκης τήν ὁποία παρέλαβε ἀπὸ τοὺς ἀοιδίμους καί μακαριστοὺς προκατόχους αὐτοῦ, ἀλλά καί ἀπὸ ὅλους τοὺς ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας καί ἐλευθερίας ἀγωνιστάς καί προμάχους, στοὺς ὁποίους χρωστᾶμε τήν πνευματική μας, ἀλλά καί τήν ἐθνική μας ὑπαρξή καί ὑπόστασι... Ἰδιαιτέρως, συγκινεῖ ἡ ἀναφορὰ τοῦ Σεβασμιωτάτου, σέ πρόσωπα τὰ ὁποῖα συνέδεσαν τήν ζωὴ τους καί τήν πορεία τους μέ τήν ἱστορία τοῦ Ἱ. Ναοῦ ἀπὸ τῆς συλλήψεως τῆς ἰδέας τῆς ἀνοικοδομήσεώς του, ἀπὸ τῆς θεμελιώσεως του (6 Νοεμβρίου 1855), ἀπὸ τῶν Ἑγκαίνιων του (3 Ἰουνίου 1884), μέχρι σήμερα. Ἀπόδοσις τοῦ δικαίου ἐπαίνου, τῆς τιμῆς καί τῆς εὐγνωμοσύνης, πρὸς ὅλους ἐκείνους οἱ ὁποῖοι πνευματικά καί ὕλικά συνεισέφεραν στό ἱερό κανίσκιον γιά τήν πορεία καί παρουσία μέσα στό χρόνο καί τήν ἱστορία, τοῦ τῆς Τριπολιτσᾶς ἱερωτάτου ὀφθαλμοῦ καί κλέους, τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ τοῦ Οὐρανοβάμονος Μεγάλου Βασιλείου.

Πρὸς τοὺς ἀοιδίμους Ἀρχιερεῖς, τοὺς Ἱεροκήρυκας, τοὺς τοπικοὺς Ἀρχοντας, τοὺς Πρεσβυτέρους καί Διάκονους καί Ἱεροφάτας, τοὺς Ἐκκλησιαστικοὺς Ἐπιτρόπους καί τοὺς Νεωκόρους, τοὺς Ἐθελοντάς τῆς ἀγάπης, τοὺς Ἐνορίτας, τοὺς ἐν τοῖς ἱεροῖς ἐνοριακοῖς καταλόγοις, πάλαι τε καί ἐπ' ἐσχάτων γεγραμμένους καί πρὸς ὅλους ἐπωνύμους τε καί ἀνωνύμους, οἱ ὁποῖοι, ὡς κέντρον τῆς πνευματικῆς τους πορείας, ὁρόσημον ἱερόν καί τόπον λατρείας, ἀλλά καί πνευματικῆς ἀναφορᾶς, εἶχαν καί ἔχουν τόν περιάκουστον Ἱ. Μητροπολιτικόν Ναόν τῆς ἡρωοτόκου καί ἀγιοτόκου Τριπολιτσᾶς. Πρὸς τοὺς Μεγάλους Εὐεργέτας ἀπὸ τόν Λαίμη καί τοὺς Σπετσερόπουλους, μέχρι τόν τωρινό Μ. Εὐεργέτη ἀξιότιμο κ. Ἀθανάσιο Μαρτίνο. Πρὸς τοὺς εὐεργέτες, Δωρητάς καί ἀνακαινιστάς τοῦ Ναοῦ. Σεβασμιώτατε, σήμερα παραδίδετε στόν Λαό τῆς Τριπόλεως καί τῆς Ἐπαρχίας Σας, ἕνα ἐκ τῶν πολλῶν καρπῶν τῆς ἀκαμάτου ἐργασίας Σας. Ὁ καρπὸς αὐτὸς διασώζει τήν ἱστορία, ἡ ὁποία διαφορετικὰ θὰ παρέμενε ἄγνωστη, ἐνός μνημεῖου τό ὁποῖον, σὺν τοῖς ἄλλοις, κατέστη τό ἱερόν κιβώριον τῆς σεβασμίας καί μυριπνόου χάρας τοῦ Νεομάρτυρος Δημητρίου, πού φιλοξένησε τὰ κόκκαλα τὰ ἱερά τοῦ Γέρου τοῦ Μωρητᾶ, ἀπὸ τὰ ὁποῖα βγήκε ἡ ἐλευθερία, πού δέχθηκε ὡς προσκυνητάς Ἀρχιεπισκόπους καί Πατριάρχας καλεσμένους τῆς ἰδικῆς σας ἀγάπης καί εὐγενείας, καί πού σώθηκε μέ τήν ἰδική σας ἀνύστακτη μέριμνα, ἐκ τῆς φθορᾶς τοῦ χρόνου, ἡ ὁποία ὁδηγοῦσε μέ μαθηματικὴ ἀκρίβεια στήν καταστροφή τοῦ μνημεῖου».

Ὁ Ἀρχιμανδρίτης Χρυσόστομος Παπαθανασίου

Στή συνέχεια ἔλαβε τόν λόγο ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Χρυσόστομος Παπαθανασίου, ὁ ὁποῖος μεταξύ ἄλλων εἶπε:

«Ἄμβων, ἐπεκράτησε νά ἀποκαλεῖται ἐκ τοῦ ρήματος ἀναβαίνειν, τό ὑψηλό ἐκεῖνο βῆμα ἐντός τοῦ ναοῦ ὅπου ἀναβαίνουν ὁ διάκονος ἀναγιγνώσκει τήν Εὐαγγελική περικοπή καί ὁ ἱεροκλήρυξ κηρύττει τόν λόγον τοῦ Θεοῦ. Ἀρχικῶς ὁ ἄμβων ἦταν ἕνα ἀπλό ὕψωμα κατασκευασμένο ἀπό ξύλο ὅπου ἀνήρχοντο διά βαθμίδων. Μέ τήν πάροδο τοῦ χρόνου, ὁ ἄμβων τοῦ Ναοῦ εἶναι μία μόνιμη πλέον κατασκευή ἀπαραίτητη στή τέλεση τῆς θείας λατρείας. Συμβολίζει τόν ἀποκυλισθέντα λίθο ἐκ τοῦ "καινοῦ μνημείου" τοῦ Παναγίου Τάφου, ἐκφράζει τό ἀναστάσιμο μήνυμα τοῦ Χριστοῦ τοῦ θείου Διδασκάλου καί γιά τόν λόγο αὐτό, σύμφωνα μέ τόν Ἅγιο Συμεών Ἀρχιεπίσκοπο Θεσσαλονίκης, βαθύ γνώστη τῆς λειτουργικῆς τάξεως καί τοῦ νοήματος αὐτῆς, τούς πρώτους χριστιανικούς χρόνους οἱ ἱερεῖς, "ἐμφαίνοντες τήν τελειωτέραν τάξιν τῶν ἀγγέλων" ἀνεγίνωσκαν, ἀπ' αὐτοῦ τό ἑωθινό Εὐαγγέλιο τῆς Κυριακῆς. Στό κέντρο τοῦ Ναοῦ ὁ Ἄμβων καθιερώθηκε ὡς ὁ τόπος ἐκφωνήσεως τοῦ κηρύγματος ἀπό τόν Ἱερό Χρυσόστομο, "χάριν τοῦ ἐξακούεσθαι".

Εἰδικότερα ὁ ἄμβων τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Βασιλείου εἶναι στερεωμένος στό δυτικό κίονα τῆς βόρειας πλευρᾶς, ἕναν ἀπό τούς τέσσερις ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐρείδεται ὁ τροῦλλος τοῦ κτιρίου καί συντελεῖ καί αὐτός μέ τόν ἐπιτυχημένο σχεδιασμό του καί τήν ἐπιδέξια ὑλοποίησή του στή μεγαλοπρεπῆ ἐμφάνιση τοῦ ἐσωτερικοῦ τοῦ Ναοῦ. Τυχγάνει ὠραιότατος!...

Στήν ἀρχαία Ἐκκλησία ἡ διδασκαλία τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ ἦτο ἔργον ἀποκλειστικόν τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων καί ἐν συνεχείᾳ τῶν διαδόχων αὐτῶν, τῶν Ἐπισκόπων. Εἶναι χαρακτηριστικό ὅτι στίς Πράξεις τῶν Ἀποστόλων ἀναφέρεται ἡ διδαχή τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ. Οἱ πρῶτοι χριστιανοί "ἦσαν προσκαρτεροῦντες τῇ διδαχῇ τῶν ἀποστόλων καί τῇ κοινωνίᾳ καί τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου καί ταῖς προσευχαῖς" (Πράξ. 2,42). Δηλαδή μέ θεῖο ζῆλο καί ἐπιμονή ἀκουγαν τήν διδασκαλία τῶν ἀγίων Ἀποστόλων. Ὁ φιλόσοφος καί μάρτυς Ἰουστίνος (2ος αἰ.) στήν Β' Ἀπολογία του ἀναφέρει γιά τήν πρώτη χριστιανική κοινότητα ὅτι οἱ χριστιανοί "κατά τήν Κυριακήν ἐσυναθροίζοντο ἀπό ὅλα τά μέρη εἰς τήν ἐκκλησίαν καί ἀφοῦ ἤθελον ἀναγνωσθῶν ἐν τῇ λειτουργίᾳ τά τῆς Νέας καί Παλαιᾶς Γραφῆς ἀναγνώσματα, ἔκαμνεν ὁ Ἀρχιερεὺς διδαχήν, εἶτα παυσάμενου τοῦ ἀναγιγνώσκοντος ὁ προεστώς διά λόγου τήν νοουθεσίαν καί πρόσκλησιν τῆς τῶν καλῶν τούτων μιμήσεως ποιεῖται"...

Ἀργότερα μεγάλοι κήρυκες τοῦ θείου λόγου ὑπῆρξαν οἱ θεοφόροι Πατέρες, Μέγας Βασίλειος, Γρηγόριος ὁ Θεολόγος, ὁ πρύτανις τῶν Ἱεροκηρύκων ὁ Ἱερός Χρυσόστομος, ὁ Μέγας Φώτιος καί στή Δύση, οἱ ἅγιοι Ἀμβρόσιος, Αὐγουστίνος καί Ἱερώνυμος.

Τά χρόνια τῆς Τουρκοκρατίας μέγιστος κήρυξ τοῦ Εὐαγγελίου ἦταν ὁ ἅγιος Κοσμάς ὁ Αἰτωλός καί ἄλλοι Διδάσκαλοι τοῦ Γένους. Ἀξίζει νά σημειωθεῖ ὅτι ἐκτός τοῦ ὅρου Ἱεροκλήρυξ ἀπαντῶνται καί οἱ ὅροι "ρήτωρ" καί "διδάσκαλος τοῦ Εὐαγγελίου".

Κυρίως ἡ μορφή ὑπὸ τήν ὁποίαν ἐμφανίζεται σήμερον ὁ θεσμός τοῦ Ἱεροκλήρυκος ἀνεφάνη κατά τούς χρόνους τῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 1821. Ὑπῆρξε ἀποτέλεσμα τῶν ἀναγκῶν λόγω τῆς ἀνεπαρκοῦς μορφώσεως τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου, τῆς ἐμφανίσεως ποικίλων κοινωνικῶν προβλημάτων καί τῆς αὐξήσεως τοῦ προσηλυτισμοῦ ἀπὸ ξένες αἰρετικές ὁμάδες, οἱ ὁποῖες διεισέδυσαν τήν ἐποχή ἐκείνη στήν Ἑλλάδα. Εἶναι χαρακτηριστικό αὐτό πού ἀναφέρει ὁ γνωστός Καθηγητής Β. Τατάκης ὅτι: "οἱ ἐκκλησιαστικοὶ ρήτορες, στάθηκαν ἀπὸ τούς πρώτους πού κράτησαν ἄξια στά χέρια τους τό βαρὺ ἔργο τοῦ φωτισμοῦ τοῦ Γένους". Εἰδικά γιά τήν ἐδῶ περιοχή, πρῶτος ὁ Ἐπίσκοπος Ἀνδρούσης Ἰωσήφ διώρισε στήν Πελοπόννησο τό 1822 ὡς περιοδεύοντα Ἱεροκήρυκα τόν λόγιον Ἱερομόναχο Ἀγάπιο Λεονάδρου, τόν πρῶτον διδάσκαλον τῆς Σχολῆς τῆς Δημητσάνας. Ἀργότερα διώρισε Ἱεροκήρυκα στήν Τριπολιτσά τόν Ἀρχιμανδρίτη Καλλίνικο Καστόρη. Τό 1838 ἡ Ἱερά Σύνοδος προέτεινε τόν διορισμό τριῶν Ἱεροκηρύκων στήν Πελοπόννησο, δύο στήν Στερεά Ἑλλάδα καί ἑνὸς στίς νήσους τῶν Κυκλάδων. Τό 1878 ὁ θεσμός τῶν Ἱεροκηρύκων καθιερώθη μέ νόμον.

Εἰδικότερα ἡ Ἱ. Μητρόπολη Μαντινείας καί Κυνουρίας εἶχε τήν εὐλογία νά κηρύξουν τόν θεῖον λόγο στό ποίμνιό της ἐκλεκτοὶ Ἱεροκήρυκες, τόσον ἀπὸ τήν ἀρχή καθιερώσεως τοῦ θεσμοῦ ἀλλὰ ἰδίως ἀπὸ τίς ἀρχές τοῦ 20ου αἰῶνος, ὅποτε διαθέτομε ἱστορικές πηγές, ὡς ἀναφέρει καί ὁ συγγραφεὺς τοῦ Λευκώματος. Ἀπὸ αὐτοῦς μάλιστα οἱ περισσότεροι ἀνεδείχθησαν καί σέ Ἀρχιερεῖς τῆς Ἐκκλησίας μας».

Στή συνέχεια ὁ ὁμιλητὴς ἀναφέρθηκε μέ συντομία στόν βίο καί στό ἔργο τῶν Ἱεροκηρύκων τοῦ Μητροπολιτικοῦ μας Ναοῦ Ἀρχιμανδριτῶν Ἱεροθέου Παρασκευοπούλου, Γερμανοῦ Ρουμπάνη, Θεοδώρου Κωτσάκη, Ἀλεξίου Ἰγγλέση, Διονυσίου Ψαριανοῦ, Γαβριήλ Καλοκαϊρινοῦ, Πέτρου Βογιατζῆ, Σεραφεῖμ Ρόρη, Θεοκλήτου Ἀθανασοπούλου, Χρυσόστομου Σκλήφρα, Θεοκλήτου Ντούλια, Ἰουστίνου Τσαγκοῦρη, καθὼς καί τοῦ νῦν Μητροπολίτου μας κ.κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ, ἐπισημαίνοντας:

«Ὅλοι ἀνεξαίρετως ὑπῆρξαν διαπρύσιοι κήρυκες τῆς ἀληθείας τοῦ Χριστοῦ, ὀρθοτόμησαν τόν θεῖον λόγον ἐν ἀκραδάντῳ πίστει ἐχόμενοι στερρῶς τῆς γεραρᾶς παραδόσεως τῆς Ὀρθοδόξου Ἀγίας μας Ἐκκλησίας καί ἐκλείσαν τῷ ὄντι τόν Ἄμβωνα τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγ. Βασιλείου Τριπόλεως. Ἡ κηρυγματική τους ὑπηρεσία δικαίως ἐκτιμᾶται ὡς πολὺτιμος. Ἐν κατακλείδι ὀφείλουμε νά καταθέσουμε, μιλώντας καί ἐξ ἰδίων, ὅτι τό νά μιλᾷς γιά τόν Χριστό, ν' ἀξιωνέσαι, νά ἐρμηνεύεις τήν θεία διδασκαλία τό Ἱερό Εὐαγγέλιο εἶναι ἔργο πράγματι ἀνώτερο, ὠραῖο ἀλλὰ καί ὑπεύθυνο.

Ἄς εἶναι αἰώνια ἡ μνήμη τῶν κεκοιμημένων καί πάπολλα καί εὐκλεῆ εἶψαν τά ἔτη τῶν ζώντων».

Ὁ Φιλόλογος κ. Γεώργιος Βλάσης

Τέλος, ἔλαβε τόν λόγο ὁ Φιλόλογος κ. Γεώργιος Βλάσης, λέγοντας μεταξύ ἄλλων:

«Ὁ αἷτιος τῆς ἀποψινῆς σύναξης, ὁ Μητροπολίτης ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ, εἶναι ἱκανός χειριστής τῆς γλώσσας, σαφής καί κατανοητός στά κηρύγματά του, ἄξιος γιά ὑψηλές καί βαθυστόχαστες ἀναλύσεις, ἱκανός παράλληλα νά ἐκλαϊκεύει ὑψηλά νοήματα καί νά ἐπικοινωνεῖ μέ τό λαό, μέ τόν ἀπλό ἄνθρωπο. Ὅμως, γιά μένα, εἶναι ὁ ἄνθρωπος τοῦ πράττειν, εἶναι ἱεράρχης κορυφαῖος σέ ἔργα...

Ἐξ ἐρειπίων ἀνέστησε ἢ ἀνέπλασε ἑπτά Ἱερές Μονές, τῶν ὁποίων (αὐτῶν καί ἐτέρων) διασφάλισε καί ἀξιοποίησε τήν κτηματική περιουσία, ἀπό τήν ὁποία καί ἐνισχύει τό φιλανθρωπικό τῆς Μητροπόλεως ἔργο. Ὁ ἴδιος εἶναι ὁ πρῶτος ἐργάτης στά μοναστικά κτήματα, δίνει τό παράδειγμα ὡς Μητροπολίτης-ἀγρότης, μέ τό τσαπί, μέ τό καφάσι, μέ τό τρακτέρ... Ἀνῆγειρε Γηροκομεῖο στό Λεωνίδιο, ἀναβάθμισε καί ἐπεξέτεινε τό Δεκάγειον Γηροκομεῖον Τριπόλεως, ἀνακαίνισε τό ἐρειπωμένο Ἐπισκοπεῖο Λεωνιδίου, ἀνῆγειρε νέο Ἐπισκοπεῖο στήν Τρίπολη (περιοχή Μερκοβουνίου), "ζωντάνεψε" τήν παλιά Ἱερατική Σχολή Τριπόλεως καί τήν μετέτρεψε σέ Πνευματικό Κέντρο τῆς Μητροπόλεως, ἀνέπλασε τό κτήριο τῆς Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος καθῶς καί τό παλιό μοναστήρι τῆς Κάρτσοβας, μέσα στό ὁποῖο λειτουργεῖ ἤδη ὁ Παιδικός Σταθμός τῆς Μητροπόλεως...

Πάνω ἀπ' ὅλα: ἀποκατέστησε καί ἔσωσε τόν μεγαλοπρεπῆ ναό, ὁ ὁποῖος μᾶς σκέπει αὐτή τήν ὥρα καί ὁ ὁποῖος ἄριστα καί ἀπ' ὅλες τίς πλευρές παρουσιάζεται στό παρόν πόνημα. Γίνομαι σαφής: πυρκαϊά στίς 7 Ὀκτωβρίου 1995 προκάλεσε μεγάλες φθορές στόν νάρθηκα καί κατέστρεψε ὁλοσχερῶς τήν εἴσοδο, διέλυσε ἐπιχρίσματα, κάλυψε μέ αἰθάλη ἐπιτοιχίες τοιχογραφίες – ἀποκαταστάθηκαν τά πάντα. Τά (παλιά) θεμέλια τοῦ ναοῦ οὐδεμίαν ἐγγύηση παρείχαν γιά τήν ἀντοχή του καί τήν συνέχιση τῆς ὀρθοστασίας του... Ὁ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ξεπέρασε γραφειοκρατίες εὐλογες γιά ἕνα κτίσμα πού ἔχει χαρακτηριστεῖ "Ἱστορικό διατηρητέο μνημεῖο" ἀπό τό Ὑπουργεῖο Πολιτισμοῦ, ἐξασφάλισε τά ἀναγκαῖα ποσά, στέριωσε ἀκλόνητα τήν βόρεια καί τήν νότια πλευρά τῶν θεμελίων. Ὁ περικαλῆς αὐτός ναός εἶναι πλέον, ἀνθρωπίνως, στέρεος καί ἀκλόνητος...

Στό ἔργο του, σέ περίοπτη μάλιστα θέση, τοποθετῶ

Ἀπό τήν παρουσίαση τοῦ βιβλίου τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου μας γιά τόν Μητροπολιτικό Ναό (15/1/2017).

καί τό περί τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τοῦ Ἀγίου Βασιλείου Τριπόλεως πόνημά του.

Πόνημα. Ἀπό τό ρῆμα "πονῶ", πού στήν ἀρχαία ἑλληνική σημαίνει "κοπιᾶζω", "κουράζομαι" καί στήν νέα (καί) "συμπονῶ", "ἀγαπῶ". Καί κουράστηκε γιά τό βιβλίο-λεύκωμα ὁ συγγραφέας καί ἀγαπᾶ, λατρεύει, τό θέμα του, τόν συγκεκριμένο ναό, στόν ὁποῖο, ἄλλωστε, ἐσηματίσθη κληρικός – ἐχειροτονήθη διάκονος, ἱερεὺς, ἀρχιμανδρίτης..., ποιμενάρχης σήμερον..., μία ὁλόκληρη ζωή γύρω ἀπό καί μέσα στόν Ἅγιο Βασίλειο. Ἐξάλλου τί εἶναι ἡ Τρίπολη, ἂν ὄχι 5-6 κτίσματα (Μαλλιαροπούλειο, Μαντζούνειο, Ἀποστολοπούλειο, Ἀρχαιολογικό καί Πολεμικό Μουσεῖο, προπαντός ὁ ναός τοῦ Ἀγίου Βασιλείου) καί τό παρελθόν της, ἡ ἱστορία της; Ὁ ναός αὐτός εἶναι, κυριολεκτικά, ἡ καρδιά τῆς πόλης, μέσα σ' αὐτόν ἡ γύρω ἀπό αὐτόν ἐξελλίσσεται καί "γράφεται" ἡ ἱστορία της...

Γιά ἕναν τέτοιο ναό, γι' αὐτόν τόν ἱστορικό καί περιλαμπρο ναό, ὁ συγγραφέας ἄρχισε τήν ἐρευνα νεαρὸς λαϊκός ὢν, ἀπό τίς ἀρχές τῆς δεκαετίας τοῦ 1960, ἐδῶ καί πάνω ἀπό 50 χρόνια! Μέ προτροπή τοῦ τότε Μητροπολίτου Γερμανοῦ (Ρουμπάνη). Τά συγκεντρωθέντα στοιχεῖα, ἡ ταξινόμηση, ἡ σύνδεση καί ἡ ἀνάπτυξή τους περίμεναν "ἄχρι καιροῦ". Ὁ "καιρός" ἦρθε στίς μέρες μας καί ἰδοὺ μπροστά μας βιβλίο-λεύκωμα-ἱστορία καί ντοκουμέντο θαυμαστό, "πόνημα", ὅπως εἶπα παραπάνω. Ἐκδοση πολυτελὴς καί ἀντάξια τοῦ θέματος, 430 σελίδες, 11 κεφάλαια, ἑκατοντάδες φωτογραφίες. Μέ βιβλιογραφία πλούσια, μέ τεκμηρίωση στέρεη...

Ὁ Μαντινείας καί Κυνουρίας ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ μᾶς ἔδωσε, μᾶς δίνει, τήν δυνατότητα νά γνωρίσουμε καταπῶς πρέπει τό παλαιότερο, ἱστορικότερο καί ἀγιότερο τῆς Τριπόλης κτίσμα».

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Ο ΜΕΓΑΣ

ΔΕΛΤΙΟΝ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΟΥ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ
ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΜΑΝΤΙΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΚΥΝΟΥΡΙΑΣ

ΠΛΑΤΕΙΑ ΑΓΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ, 221 00 ΤΡΙΠΟΛΙΣ, ΤΗΛ: 2710-222286
ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΑΝΑ ΤΡΙΜΗΝΟΝ